

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m est fundame[n]tu[m] corp[or]alis austeritat[is]. ha[n]c elegit
abdica[n]do carnales delitias

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Sermo de sctō Mauro

Primo ad expellendā mentis cecitatē et ignorantia/ et sectandā verā prudentia/ cū videre. q. d. ne sit sicut ceca et ipudens q. futura nō pūdet. Deut. xxxij. Sēs abis p̄silio et sine prudentia vrinā saperēt et intelligerēt ac nouissima pūderēt. et Boeci. li. de sol. Nō qd̄ an̄ oculos ē suffecerit intueri: rez̄ exit? prudentia mentis. **S**ecundo ad expellendā negligentia/ et pcuradā diligentia/ cū dicit Vigilare. s. in bonis opibus Heb. ij. Quō nos effugiem? si tantā neglexerim? salutē. **T**ertio ad supplendā infamā indigentia/ et ip̄lorādā dei gram: cū dicit. Et orate. Col. iij. Dīoni instate/ vigilātes i ea. Hoz̄ aut̄ triū exēplar hēm? singulare in brillīmo Mauro q. et p̄udentissim? et vigilatissim? atq. deuotissim? fuit. Pro cui? p̄fectōe s̄q. scititate manifestā da/ tria nob̄ de eo p̄sideranda se offerūt.

Primū est frivola retardationis abiectionis. Ideo orate p̄ deuotōis instātia ad impetrandū ei? m̄tis p̄fectōis p̄mōtia.

Secundū est frivola p̄fectōis aggressio. Ideo vigilate: p̄ p̄p̄tā diligentia/ ea exēptēs q. sunt p̄fectōis inductiua.

Tertiu est gloriosa scitificatiōis declaratio. Ideo orate p̄ deuotōis instātia ad impetrandū ei? m̄tis p̄fectōis p̄mōtia.

Primū igit est frivola retardatiōis abiectionis. Tria h̄ppe solent maxie hoies allicere et a semita p̄fectōis retardare. s. diuitie: voluptates: et honores. De diuitiis em̄ p̄aua: de voluptatibus turpita: de honoribus vana p̄cedūt: vt dicit Inno. cō. iij. li. de vilitate p̄ditōis hūa/ ne. Et de his etiā dicit Joā. ij. Nolite diligere m̄dm̄ neq. ea q. in m̄do sunt et seq̄. qm̄ oē qd̄ est in m̄do: aut p̄cupia carnis ē: aut p̄cupia oculor̄: aut supbia vite. Abdicauit itaq. brūs manu? decetria sup̄dicata q. sūt spūalis p̄fectōis impeditiua. Et elegit tria spūalis p̄fectōis fundamenta.

Primū est fundamētū spūalis pauertatis. Hanc elegit abdicādo spūales diuitias.

Secundū est fundamētū corp̄alis austeritatis. hanc elegit abdicādo carnales delicias.

Tertiu est fundamētū spūalis hūilitatis. hanc elegit abdicādo honores seu eminētias.

Māro igitur abdicauit tēp̄orales diuitias et voluntaria tenuit pauertatem: qm̄s generis esset senatorij et exaltissimis patribus oriundus. Et em̄ plena spūs librate ch̄m̄ sequef/ al̄ oibz̄ terrens nudat? esse voluit. Vñ Hiero. ad Eup̄erantiū. Audū ch̄m̄ nū d? sc̄gre: dūz: gran de: difficile. sed magna sunt p̄mia. bealle.

Secūdo abdicauit carnales delicias et assumpsit corp̄alis austeritatem q. cū ap̄lo corp̄is suoz castigabat et in spūs seruitutē redigebat. Vñ em̄ Faust? de brō Mauro. Sicq̄n̄ eū vidim? in q̄dra cella nec cuculla: nec tunica: sed t̄m̄m̄ sacco vti allicino: et duabz̄ t̄m̄ viciis in hebdomada parissimū cibuz sumere. q. mos in oī vita sc̄to b̄ndicto fuit. Reliq̄ autē tot? anni tēp̄e sub monachali tunica: ip̄ asperitimo a str̄pulis vsq. ad renes induc̄bat frogulo. in stratu eiusdē subregmis subaggestū calicē et sabuli recubēs. excepto q̄dra gestūle tēpore: sic em̄ q̄ntū poterat sollicitē saragebat nō facēdo sed pot? stādo. vel cū nimia lassitudo cōpulsisset sedendo somnuz cape. Hec Faust? eiusdē b̄ti mauri cōmonab? Vñ pater austeritas ei? in viciis vestitur: stratu. Gal. y. Qui ch̄m̄ sunt carne suā cruciferūt. Cōsiderabat em̄ brūs manu? qd̄ dicit brūs Paulus Ro. viij. Qui in carne sunt: deo placere non possunt.

Tertio abdicauit mundanos honores et tenuit p̄fundā hūilitatem. Cōsiderauit em̄ qm̄ sic dicit Jaco. iij. Sūo p̄bis de? resistit: hūilibz̄ aut̄ dat gratiam. Abnegauit h̄ppe brūs manu? sc̄p̄m̄ eiō offerēdo deo p̄p̄tā volūtate: vt ver? esset et p̄fectus ch̄m̄ discipulus. Lu. ix. Siquis vult post me venire/ abneget semetip̄m. Abnegatio aut̄ triū p̄ditōz maxie fuit: laudabilis in brō mauro p̄p̄tā. **P**rimo p̄p̄tā sue cōditōis nobilitatē. Erat em̄ vt dicitur est) genere nobil. sed de carnis nobilitate n̄ curauit/ q̄n̄ pot? p̄tū nobilitatē tota m̄tis affectiōe q̄stuit. Hiero. ad Cell̄tiam. Sola ap̄d̄ deū liber. as est: nō seruire p̄ carz. Nobilitas sūma est ap̄d̄ deū fr̄tibus esse claz. Nā ille apud deuz p̄ceft potior nō quē nobilitas generis aut dignitas sc̄t̄ cult: sed quē deuotio fidei et vita sc̄tā cōmēdat. Hec ille. **S**ecūdo p̄p̄tā inchoatiōis celeritatem. A p̄mia em̄ etate cepit sc̄culari